

prima instanță: N. Corcea

instanța de apel: N. Vascan, E. Fistican, V. Negru

DECIZIE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Maria Ticu împotriva Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei cu privire la contestarea răspunsului și obligarea furnizării răspunsului,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016, prin care a fost respinsă cererea privind repunerea în termen a apelului și restituită cererea de apel ca depusă tardiv,

c o n s t a t ă:

La 16 iulie 2015, Maria Ticu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei, solicitând anularea răspunsului nr. T-2347 din 17 iunie 2015, înlăturarea încălcărilor și obligarea de a furniza informația solicitată.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 27 octombrie 2015 cererea de chemare în judecată a fost admisă integral.

S-a constatat prezentarea necorespunzătoare a informației furnizate prin răspunsul Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei nr. T-2347 și T-2360/15 din 17 iunie 2015, solicitate în cerera prealabilă depusă de Maria Ticu.

S-a obligat Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei de a furniza informația solicitată conform cererii depuse.

La 18 decembrie 2015, prin intermediul oficiului poștal, Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe,

solicitând casarea hotărârii Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 27 octombrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

Totodată, prin cererea din aceeași dată, a solicitat repunerea în termen a apelului.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău 06 aprilie 2016 s-a respins cererea apelantului Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei privind repunerea în termen a apelului și s-a restituit cererea de apel, ca depusă în afara termenului legal.

La 20 aprilie 2016, Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău 06 aprilie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii, repunerea în termen a cererii de apel și restituirea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului, recurentul a exprimat dezacordul cu încheierea contestată, invocând că cererea de apel a fost depusă la 15 decembrie 2015, fiind solicitată repunerea în termen, datorită apariției unor circumstanțe ce nu au depins de voința apelantului, ce au împiedicat depunerea acesteia în termenul prevăzut de lege.

Astfel, susține că reprezentantul Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei, în perioada 28 octombrie 2015 – 04 decembrie 2015 s-a aflat în concediu medical.

Conform prevederilor art. 425 Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din actele pricinii se constată cu certitudine că copia încheierii recurate din 06 aprilie 2016 a fost contestată cu recurs la 20 aprilie 2016, astfel, prin prisma art. 425 Codul de procedură civilă, completul Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de apel din 06 aprilie 2016, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele dosarului rezultă că la 06 aprilie 2016, instanța de apel a respins cererea Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei privind repunerea în termenul de declarare a apelului, restituind cererea de apel.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră încheierea Curții de Apel Chișinău întemeiată, bazată

pe aprecierea justă a circumstanțelor de fapt și aplicarea corectă a normelor de drept procedural, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) și (3) Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

La caz, se constată că apelantul nu a prezentat careva probe temeinice în vederea motivării omiterii termenului de depunere a cererii apel.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Materialele dosarului atestă că la 27 octombrie 2015 instanța de fond a pronunțat dispozitivul hotărârii judecătorești și tot la aceeași dată, conform recipisei, reprezentantul Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei a luat cunoștință cu dispozitivul hotărârii (f.d. 44).

Astfel, apelantul-recurent urma să declare apel în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, adică până la 26 noiembrie 2015 inclusiv și nu la 18 decembrie 2015, cu omiterea neîntemeiată a acestuia, fapt ce denotă că încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016 este una legală și întemeiată.

În contextul celor indicate, nu poate fi reținut și se respinge argumentul recurentului precum că reprezentantul Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei, în perioada 28 octombrie 2015 – 04 decembrie 2015 s-a aflat în concediu medical și a fost în imposibilitate de a declara apelul în termen.

Or, potrivit art. 75 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, procesele persoanelor juridice se susțin în instanță de judecată de către organele lor de administrare, care acționează în limitele împuternicirilor atribuite prin lege, prin alte acte normative sau prin actele lor de constituire, precum și de către alți angajați împuterniciți ai persoanei juridice, de către avocați sau avocați stagiaari. Conducătorul organizației își confirmă împuternicirile prin documentele prezentate în judecată ce atestă funcția sau calitatea lui de serviciu ori, după caz, prin actele de constituire. În caz de dizolvare sau lichidare a persoanei juridice, interesele ei pot fi reprezentate de administratorul din oficiu sau de lichidator, desemnați în condițiile legii. Actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sînt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.

Astfel, reieșind din norma enunțată, Colegiul reține că, Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei având statutul de persoană juridică, prin intermediul organelor sale de administrare, precum și prin intermediul altor angajați împuterniciți, avocați sau avocați stagiaari, urma să depună cererea de apel până la 26 noiembrie 2015.

Contrar acestor prevederi, Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei nu a dat dovadă de promptitudine, în vederea exercitării căii de atac în termen.

Prin urmare nu pot fi reținute argumentele recurentului privind omiterea termenului de declarare a apelului motivat. Or, legislatorul expres a prevăzut că termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Luând în considerație cele expuse, Colegiul reține că instanța de apel justificat a concluzionat asupra netemeinicii cererii privind repunerea în termenul de declarare a apelului.

Totodată, Colegiul relevă că soluția instanței de apel privind restituirea cererii de apel este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că ține de obligația apelantului de a lua măsurile necesare privind protejarea dreptului său de acces la instanță (Cauza *Van Harn vs Germania nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007*).

În afară de aceasta, în conformitate cu art. 56 alin. (3) și 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile sînt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Astfel, Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei prin lege a fost obligat să respecte termenul legal de contestare a hotărârii cu apel în 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, termen prevăzut de art. 362 alin. (1) Codul de procedură civilă.

Instanța de recurs notează că Curtea de Apel Chișinău corect a restituit cererea de apel declarată de Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei, deoarece apelantul a omis termenul legal de contestare a hotărârii judecătorești, iar motive întemeiate privind repunerea în termen a apelului nu s-au constatat.

În această privință, Colegiul, de asemenea, menționează că prin prisma jurisprudenței CEDO (Cauzele *Melnic vs Republica Moldova din 14 noiembrie 2006* și *Ceachir vs Republica Moldova din 15 ianuarie 2008*), neprezentarea de către instanța de judecată a motivelor pentru repunerea apelului în termen sau repunerea neîntemeiată în termenul de apel reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 din CEDO.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Maria Ticu împotriva Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei cu privire la contestarea răspunsului și obligarea furnizării răspunsului.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Gervas

Dumitru Mardari